

การพัฒนาชุดการเรียนรู้ด้วยตนเอง เรื่องการเขียนสะกดคำของนิสิตชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยทักษิณ

The Development of Self-Learning Package in Spelling Thai Language of first year undergraduate students of Thaksin University

ปิยธิดา คงวิมล^{1*}

Piyathida Kongwimol

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) พัฒนาชุดการเรียนรู้ด้วยตนเองเรื่องการเขียนสะกดคำของนิสิตชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยทักษิณให้มีคุณภาพในระดับดีและมีประสิทธิภาพเป็นตามเกณฑ์ 80/80 2) เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนิสิตระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียนโดยใช้ชุดการเรียนรู้ด้วยตนเอง เรื่องการเขียนสะกดคำ

จำนวนประชากรคือนิสิตมหาวิทยาลัยทักษิณ ชั้นปีที่ 1 วิชาเอกภาษามลายู ที่เรียนวิชา 0000111 ภาษาไทยและวัฒนธรรมทางภาษา จำนวน 40 คน ที่ได้จากการสุ่มแบบกลุ่ม (Cluster Random Sampling) ใช้เวลาในการทดลองจำนวน 14 คาบ คาบละ 50 นาที เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยประกอบด้วย ชุดการเรียนรู้ด้วยตนเอง เรื่องการเขียนสะกดคำ จำนวน 6 ชุด และแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์เรื่องการเขียนสะกดคำ วิเคราะห์ข้อมูลโดยหาค่าคะแนนเฉลี่ย (Mean) ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนน (SD) และทดสอบค่า t-test (Dependent Samples)

ผลการวิจัยพบว่า ได้ชุดการเรียนรู้ด้วยตนเอง เรื่องการเขียนสะกดคำ ของนิสิตชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยทักษิณที่มีคุณภาพในระดับดีมากและมีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80 ที่กำหนดไว้ คือมีประสิทธิภาพ 83.07/81.73 และ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนิสิตที่เรียนด้วยชุดการเรียนรู้ด้วยตนเอง เรื่องการเขียนสะกดคำ มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่าก่อนการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

คำสำคัญ : ชุดการเรียนรู้ด้วยตนเอง การเขียนสะกดคำ

Abstract

The purposes of this research were to: 1) develop the self-learning package on spelling in Thai language for potential and efficient improvement by 80/80. 2) Compare this self-learning achievement between pre-test and post-test results of those students. The samples were 40 first-year Malay Language students Thaksin University, studied 0000111 Thai for higher education selected by cluster random sampling. The duration of experiment was 14 periods, 50 minutes per period. The instrument for data collection were analyzed by arithmetic means, standard deviation and t-test (Dependent Samples)

¹ อาจารย์ภาคภาษาไทย คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยทักษิณ.

¹ Lecturer in Thai Program, Faculty of Humanities and Social Sciences Thaksin University.

*corresponding author: e-mail : piyathida5959@gmail.com

The research findings were summarized as follows: the instruments for this research were self-learning package in Thai language and the achievement test. The data were statistically analyzed by t-test for dependent samples. The learning achievement of the students higher than before the experiment at .05 level of significance.

Keyword: Self-Learning Package, Spelling Thai Language

บทนำ (Introduction)

ภาษาเป็นเครื่องมือในการคิดของมนุษย์ และเป็นสิ่งที่ใช้แสดงความคิดซึ่งเป็นนามธรรมออกมาให้ผู้อื่นเข้าใจ กลุ่มชนใดมีภาษาซึ่งทำหน้าที่ดังกล่าวได้อย่างสมบูรณ์ มีคำศัพท์แสดงสิ่งที่เป็นนามธรรมต่างๆ ได้อย่างถูกต้องแจ่มชัด ชนกลุ่มนั้นก็จะได้คิดได้ลึกซึ้งกว้างไกล และแจ่มชัด วิทยาการต่างๆ ก็เจริญขึ้นเป็นเงาตามตัว (Naksakul, 1981 : p. 3) จากคำกล่าวนี้ทำให้มองเห็นว่าภาษามีความสำคัญมากเท่าใด คนในชาติจึงต้องตระหนักในคุณค่า ต้องศึกษาหาความรู้ให้มีความเชี่ยวชาญแม่นยำ และเข้าใจอย่างถ่องแท้ อีกทั้งภาษาไทยเป็นเอกลักษณ์ประจำชาติ เป็นสมบัติทางวัฒนธรรมอันก่อให้เกิดความเป็นเอกภาพ และเสริมสร้างบุคลิกภาพของคนในชาติให้มีความเป็นไทย และเป็นเครื่องมือในการติดต่อสื่อสารเพื่อสร้างความเข้าใจและความสัมพันธ์ที่ดีต่อกัน ทำให้สามารถประกอบกิจการ การงานดำรงชีวิตร่วมกันในสังคมประชาธิปไตยได้อย่างสันติสุข และเป็นเครื่องมือในการแสวงหาความรู้ ประสบการณ์จากแหล่งข้อมูลสารสนเทศต่างๆ เพื่อพัฒนาความรู้ ความคิด วิเคราะห์ วิวิจารณ์และสร้างสรรค์ให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลงทางสังคมและความก้าวหน้าทางวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยีเป็นสื่อที่แสดงภูมิปัญญาของบรรพบุรุษด้านวัฒนธรรม ประเพณี ชีวิตศัน โลกทัศน์ และสุนทรียภาพ โดยบันทึกเป็นวรรณคดีและวรรณกรรมอันล้ำค่า

ภาษาไทยจึงเป็นสมบัติของ ชาติที่ควรแก่การเรียนรู้เพื่ออนุรักษ์และสืบสานให้คงอยู่คู่ชาติไทยสืบไป ผู้วิจัยมีความเห็นว่าทักษะภาษาไทยทั้ง 4 ด้านเป็นทักษะที่สำคัญ ซึ่งได้แก่ การฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน ซึ่งทักษะที่มีความสลับซับซ้อนและยากที่สุดสำหรับผู้เรียน คือ ทักษะการเขียน เพราะในการสื่อสารด้วยการเขียนนั้น ผู้เรียนต้องมีความรอบรู้ มีความคิด ต้องสะสมประสบการณ์ต่างๆ ไว้มาก จึงจะสามารถถกแถลงความรู้ที่ได้มาแสดงออกเป็นลายลักษณ์อักษรเพื่อสื่อความหมายให้ประจักษ์ ดังที่พระยาอนุมานราชธน (Rajadhon, 1983 : p. 32) กล่าวไว้ว่า การเขียนเป็นทักษะสำคัญที่ใช้ในชีวิตประจำวัน เป็นเครื่องมือในการแสวงหาความรู้เป็นทักษะการใช้ภาษาที่แสดงออกถึงการถ่ายทอดความรู้ ความคิด ข่าวสาร เป็นลายลักษณ์อักษรการเขียนสะกดคำให้ถูกต้องเป็นสิ่งสำคัญหากสะกดผิด ความหมายของคำก็จะเปลี่ยนไป ทำให้เป็นอุปสรรคในการเรียนรู้และการสื่อสารภาษาเขียนที่ดีจะต้องจัดวางรูปคำไว้เป็นระเบียบ ตลอดจนเลือกสรรถ้อยคำให้เป็นไปตามกำหนดที่วางไว้ในตำราอักขรวิธี และไวยากรณ์

นอกจากนี้ การเขียนอย่างมีประสิทธิภาพนั้น ผู้เขียนต้องพยายามเขียนให้ผู้อ่าน อ่านได้ชัดเจนถูกต้อง และเข้าใจง่าย ปัจจัยที่สำคัญทำให้การเขียนมีประสิทธิภาพคือ การเขียนสะกดคำให้ถูกต้อง เพื่อให้ผู้อ่านสามารถรับสารได้ตรงตามความหมายและตรงกับความต้องการของผู้เขียน อย่างไรก็ตามจากสภาพการเรียนการสอนในปัจจุบัน พบว่านิสิตส่วนใหญ่ไม่ชอบการเขียน และยังเขียนสะกดคำไม่ถูกต้อง โดยเฉพาะอย่างยิ่งนิสิตที่เรียนวิชาเอกภาษาอื่น ๆ เช่น เอกภาษามลายู เอกภาษาอาหรับ ในส่วนพื้นที่ภาคใต้มีนิสิตที่ใช้ภาษาอื่นในการสื่อสารมากที่สุด ได้แก่ ภาษามลายู นิสิตส่วนใหญ่ใช้ภาษามลายูสื่อสารในชีวิตประจำวัน ซึ่งส่วนใหญ่นิสิตจะอยู่ในพื้นที่สามจังหวัด จะใช้ภาษามลายูพูดในชีวิตประจำวัน ซึ่งปัญหาที่พบคือ การนำทักษะทางภาษามลายูมาใช้เขียนภาษาไทย ซึ่งผิดไวยากรณ์ โดยเฉพาะอย่างยิ่งการเขียนสะกดคำจะเขียนผิดที่ผิดไปจากเดิม

หรือการเขียนทับศัพท์ด้วยภาษาของตนเองโดยไม่รู้คำในภาษาไทยที่แท้จริง การไม่รู้หลักเกณฑ์ในการเขียน การใช้แนวเทียบผิด การไม่รู้ความหมายของคำ การรับเอาอิทธิพลการเขียนจากภาษาที่ใช้ในอินเทอร์เน็ต และการเขียนสะกดคำผิด ซึ่งเป็นปัญหาที่พบมากที่สุด อาจส่งผลให้การใช้ภาษาไทยอ่อนมากกว่าสาขาอื่นๆที่ใช้ภาษาไทยเป็นภาษาหลัก ผู้วิจัยมีความเห็นว่า ปัญหานี้ถือเป็นอุปสรรคในการเรียน เพราะการเขียนเป็นทักษะที่สำคัญต้องฝึกฝนทำความเข้าใจ และจำเป็นในการเรียนทุกๆวิชา นิสิตจำเป็นต้องจดบันทึกข้อมูล ทำรายงาน รวมทั้งการทำข้อสอบวิชาต่างๆ หากนิสิตเขียนสะกดคำ ไม่ถูกต้อง จะทำให้มีผลเสียต่อการเรียนได้

การเขียนสะกดคำให้ถูกต้องจึงเป็นสิ่งจำเป็นสำหรับการเรียนทุกระดับโดยเฉพาะระดับมหาวิทยาลัย เพราะในอนาคตนิสิตจะต้องออกไปประกอบอาชีพ จึงควรได้รับการเรียนรู้ฝึกฝนการเขียนสะกดคำให้ถูกต้อง เพราะในปัจจุบันมีปัจจัยรุมเร้าต่างๆ ที่จะทำให้เกิดการเข้าใจผิดในการเขียน อ่าน และพูด โดยสาเหตุส่วนใหญ่มาจากสิ่งแวดล้อมในชีวิตประจำวัน เช่น ป้ายโฆษณา หนังสือพิมพ์ การส่งข้อความสั้นทางโทรศัพท์ การสนทนาทางอินเทอร์เน็ต ผู้วิจัยเห็นว่าหากให้ผู้เรียนเขียนสะกดคำผิดอยู่เช่นนี้จะเกิดผลเสียต่อการเรียนและการพัฒนาทักษะการเขียนภาษาไทย จึงเห็นว่าปัญหานี้ควรได้รับการแก้ไขอย่างเร่งด่วน ซึ่งจากประสบการณ์การสอนที่ผ่านมาของผู้วิจัย ได้พบปัญหานี้ จึงได้คิดหาแนวทางในการแก้ไขปัญหาดังกล่าว โดยชุดการเรียนที่ได้พัฒนาขึ้นนี้ประกอบด้วยเรื่องในการเขียนสะกดคำที่สามารถทำให้นิสิตเกิดการเรียนรู้และเข้าใจในการเขียนได้มากขึ้น นอกจากนี้ยังสามารถนำไปเป็นชุดการเรียนเสริมสำหรับการปรับพื้นฐานสำหรับนิสิตนักศึกษาวิชาเอกอื่นได้อีกด้วย

นอกจากนั้น ผู้วิจัยมีความเห็นว่า การนำสื่อการเรียนการสอนและวิธีการจัดการเรียนรู้ มาใช้จะมีส่วนช่วยพัฒนาการเรียนการสอน เพราะทำให้นิสิตเกิดความสนใจและจดจำการเขียนสะกดคำได้ดีขึ้น โดยพิจารณาสื่อและเทคนิคที่สอดคล้องกับสภาพผู้เรียน ชุดการเรียนด้วยตนเองเป็นนวัตกรรมที่น่าสนใจเพราะเป็นการใช้สื่อที่หลากหลายแม้ใช้กันมานานแต่ก็ยังสามารถปรับให้ตรงกับยุคสมัยและเนื้อหาในปัจจุบันได้ดี อีกทั้งผู้เรียนสามารถเรียนรู้ด้วยตนเอง ตอบสนองความแตกต่างระหว่างบุคคล เพราะมีการจัดหน่วยการเรียนรู้เป็นระบบมีการประเมินเป็นรายบุคคลตามเกณฑ์ที่กำหนด (Wongyai, 1994 : p. 17) ชุดการเรียนด้วยตนเองจัดเป็นสื่อประสม (Multi-Media) จัดไว้เป็นชุดๆบรรจุในซอง กล่องหรือกระเป๋า ในการสร้างจะใช้วิธีระบบเป็นหลักจึงทำให้มั่นใจได้ว่าชุดการเรียนจะทำให้ผู้เรียนได้รับความรู้ได้ดี (Kuanhawate, 1987 : pp. 60-67)

วัตถุประสงค์ของการวิจัย (Objectives)

1. พัฒนาชุดการเรียนด้วยตนเองเรื่องการเขียนสะกดคำของนิสิตชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยทักษิณให้มีคุณภาพในระดับดีและมีประสิทธิภาพเป็นตามเกณฑ์ 80/80
2. เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนิสิตระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียนโดยใช้ชุดการเรียนด้วยตนเอง เรื่อง การเขียนสะกดคำ

ขอบเขตของการวิจัย (Scope of research)

ประชากร ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นนิสิตชั้นปีที่ 1 คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยทักษิณ กลุ่มวิชาเอกภาษามลายู รวม 40 คน

กลุ่มตัวอย่าง งานวิจัยนี้ใช้กลุ่มตัวอย่าง เป็นนิสิตชั้นปีที่ 1 คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยทักษิณที่เรียนวิชา 0000111 ภาษาไทยและวัฒนธรรมทางภาษา กลุ่มวิชาเอกภาษามลายู จำนวน 10 คน ได้มาจากการสุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling)

ขอบเขตของเนื้อหา การวิจัยครั้งนี้มุ่งศึกษาเรื่องการเขียนสะกดคำของนิสิตชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยทักษิณ วิทยาเขตสงขลา ที่เรียนวิชา 0000111 ภาษาไทยและวัฒนธรรมทางภาษา กลุ่มวิชาเอกภาษามลายู ประกอบด้วยเนื้อหาเรื่องการเขียนสะกดจำนวน 6 ชุดการเรียน ดังนี้ 1. คำที่ประวิสรรชนีย์ 2. การใช้รูปวรรณยุกต์ 3. คำพ้องเสียง 4. การใช้ ศ ษ ส 5. การใช้ ช ทร ร ล น 6. การใช้ตัวการ์นต์

นิยามศัพท์เฉพาะ (Definitions of specific terms)

1. ชุดการเรียนด้วยตนเอง หมายถึง รูปแบบการสอนที่มีการรวบรวมสื่อการสอนที่หลากหลายให้ผู้เรียนสามารถเรียนรู้ได้ด้วยตนเอง เป็นรายบุคคลตามความสามารถและความต้องการของผู้เรียนภายในชุดจะประกอบด้วยบัตรคำสั่ง บัตรกิจกรรมพร้อมเฉลย บัตรเนื้อหา บัตรแบบฝึกหัดพร้อมเฉลยในงานวิจัยนี้ประกอบด้วยเนื้อหาเรื่องการเขียนสะกดจำนวน 6 ชุดการเรียน ดังนี้ 1. คำที่ประวิสรรชนีย์ 2. การใช้รูปวรรณยุกต์ 3. คำพ้องเสียง 4. การใช้ ศ ษ ส 5. การใช้ ช ทร ร ล น และ 6. การใช้ตัวการ์นต์

2. การพัฒนาชุดการเรียนด้วยตนเอง หมายถึง การนำชุดการเรียนรู้อย่างตนเองที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นไปทดลองใช้และปรับปรุงแก้ไข เพื่อให้ได้ประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80

80 ตัวแรก หมายถึง ร้อยละของค่าเฉลี่ยที่ได้จากการทำแบบฝึกหัดระหว่างเรียนของนิสิตที่เรียนด้วยชุดการเรียนด้วยตนเอง ไม่ต่ำกว่า 80

80 ตัวหลัง หมายถึง ร้อยละของค่าเฉลี่ยที่ได้จากการทำแบบทดสอบหลังเรียนของนิสิตที่เรียนด้วยชุดการเรียนด้วยตนเอง ไม่ต่ำกว่า 80

วิธีการดำเนินการวิจัย (Methodology)

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงทดลองที่มุ่งศึกษาเรื่องการเขียนสะกดคำของนิสิตชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยทักษิณ วิทยาเขตสงขลา ที่เรียนวิชา 0000111 ภาษาไทยและวัฒนธรรมทางภาษา กลุ่มวิชาเอกภาษามลายู

กำหนดแบบแผนการทดลอง (Experimental Design)

การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ เป็นการวิจัยเชิงทดลอง (Experiment Research) ซึ่งผู้วิจัยดำเนินการทดลองตามแบบแผนการทดลองชนิด One Group Pretest – Posttest Design (Saiyot, 1995: p.249)

ตาราง 1 แบบแผนการทดลอง

กลุ่ม	สอบก่อน	ทดลอง	สอบหลัง
E	T ₁	X	T ₂

สัญลักษณ์ที่ใช้ในการทดลอง

E แทน กลุ่มทดลอง

T₁ แทน การทดสอบก่อนเรียนด้วยชุดการเรียนด้วยตนเอง

T₂ แทน การทดสอบหลังเรียนด้วยชุดการเรียนด้วยตนเอง

X แทน การสอนด้วยชุดการเรียนด้วยตนเอง

การทดลองครั้งที่ 1 การหาประสิทธิภาพของชุดการเรียนรู้ด้วยตนเองเรื่องการเขียนสะกดคำ ผู้วิจัยได้นำชุดการเรียนรู้ด้วยตนเอง เรื่องการเขียนสะกดคำที่สร้างขึ้นไปทดลองใช้กับนิสิตชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยทักษิณ เพื่อตรวจสอบหาข้อบกพร่องของชุดการเรียนรู้ด้วยตนเองในด้านความถูกต้องของเนื้อหา ความชัดเจนของการนำเสนอเนื้อหา คุณภาพของบทเรียน ความเหมาะสมโดยใช้กลุ่มตัวอย่าง 10 คน ให้กลุ่มตัวอย่างเรียนจากชุดการเรียนรู้ด้วยตนเอง ผู้ศึกษาค้นคว้าทำการสังเกต และสัมภาษณ์ผู้เรียน แล้วนำข้อมูลที่ได้จากผู้เรียนมาปรับปรุงแก้ไขชุดการเรียนรู้ด้วยตนเอง

การทดลองครั้งที่ 2 เพื่อหาแนวโน้มของประสิทธิภาพของชุดการเรียนรู้ด้วยตนเองโดยใช้กลุ่มตัวอย่าง 40 คน (1 กลุ่ม) ให้กลุ่มตัวอย่างเรียน จากชุดการเรียนรู้ด้วยตนเอง โดยชุดการเรียนรู้ 1 ชุด ต่อนิสิต 1 คน นิสิตจะต้องทำแบบฝึกหัดระหว่างเรียน เมื่อเรียนจบแต่ละเรื่อง ให้ทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน นำคะแนนที่ได้มาหาร้อยละของคะแนนเฉลี่ยของนิสิตที่ได้จากการทำแบบฝึกหัด ระหว่างเรียน (E_1) และหาร้อยละของคะแนนเฉลี่ยของนิสิตที่ได้จากการทำแบบทดสอบหลังบทเรียน (E_2) ของแต่ละเรื่อง เพื่อหาแนวโน้มของประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80

การทดลองครั้งที่ 3 เพื่อหาประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80 โดยใช้กลุ่มตัวอย่าง 40 คน (1 กลุ่ม) ให้กลุ่มตัวอย่างเรียนจากชุดการเรียนรู้ด้วยตนเองในแต่ละเรื่อง โดยใช้ชุดการเรียนรู้ 1 ชุด ต่อนิสิต 1 คน นิสิตจะต้องทำแบบฝึกหัดระหว่างเรียน เมื่อเรียนจบแต่ละเรื่องทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน นำคะแนนที่ได้มาหาร้อยละของคะแนนเฉลี่ยที่ได้จากการทำแบบฝึกหัดระหว่างเรียน (E_1) และหาร้อยละของคะแนนเฉลี่ยที่ได้จากการทำแบบทดสอบหลังบทเรียน (E_2) ของแต่ละเรื่อง เพื่อหาประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80

เมื่อนิสิตเรียนจากชุดการเรียนรู้ด้วยตนเองครบที่ 6 ชุดแล้ว ให้นิสิตทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์หลังบทเรียนซึ่งเป็นแบบทดสอบชุดเดียวกันกับแบบทดสอบผลสัมฤทธิ์ก่อนการเรียน และตรวจให้คะแนน เพื่อหาร้อยละของคะแนนเฉลี่ยของนิสิตที่ได้จากการทำแบบทดสอบหลังบทเรียน (E_2) เพื่อหาแนวโน้มของประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80 โดย 80 ตัวแรกคือค่าร้อยละของค่าคะแนนเฉลี่ยจากการทำแบบทดสอบท้ายชุดเรียนทั้ง 6 ชุดและ 80 ตัวหลังคือค่าร้อยละของคะแนนที่ได้จากการทำแบบทดสอบหลังบทเรียน

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยแสดงผลการวิเคราะห์ข้อมูลการสร้างและหาประสิทธิภาพของชุดการเรียนรู้ด้วยตนเอง เรื่องการเขียนสะกดคำซึ่งประกอบด้วยชุดการเรียนรู้จำนวน 6 ชุด มีรายละเอียดในการเก็บรวบรวมข้อมูลและการวิเคราะห์ข้อมูลดังนี้

1. การพัฒนาชุดการเรียนรู้ด้วยตนเอง เรื่องการเขียนสะกดคำให้มีคุณภาพในระดับดีและมีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80

1.1 การประเมินคุณภาพของชุดการเรียนรู้ด้วยตนเอง เรื่องการเขียนสะกดคำโดยผู้เชี่ยวชาญ ผู้วิจัยได้นำชุดการเรียนรู้ด้วยตนเองเรื่องการเขียนสะกดคำที่สร้างขึ้น ไปให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจจำนวน 5 ท่าน ประเมินคุณภาพได้ผลดังตาราง 1

ชุดการเรียนรู้	รายการประเมิน				\bar{X}	SD	แปลผล
	จุดประสงค์	ใบความรู้	กิจกรรม	แบบทดสอบ			
1	4.50	4.83	5.00	4.75	4.77	0.27	ดีมาก
2	5.00	4.83	4.80	5.00	4.91	0.25	ดีมาก

3	5.00	4.67	4.80	5.00	4.87	0.28	ดีมาก
4	5.00	4.83	4.80	5.00	4.91	0.25	ดีมาก
5	5.00	5.00	4.80	5.00	4.95	0.23	ดีมาก
6	5.00	4.83	5.00	5.00	4.96	0.21	ดีมาก
ภาพรวม	4.91	4.83	4.86	4.96	4.78	0.24	ดีมาก

จากตาราง 2 ผลการประเมินชุดการเรียนรู้ด้วยตนเอง เรื่องการเขียนสะกดคำของผู้เชี่ยวชาญทั้ง 5 ท่าน พบว่าชุดกิจกรรมทั้ง 6 มีค่าเฉลี่ยคือ 4.77,4.91,4.87,4.91,4.95 และ 4.96 ตามลำดับและโดยภาพรวมคุณภาพของชุดการเรียนรู้ด้วยตนเอง เรื่องการเขียนสะกดคำ ทุกชุดมีค่าคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 4.78 ซึ่งอยู่ในระดับคุณภาพดีมาก

1.2 การหาประสิทธิภาพของชุดการเรียนรู้ด้วยตนเอง เรื่องการเขียนสะกดคำ ผู้วิจัยได้นำชุดการเรียนรู้ด้วยตนเองที่สร้างขึ้นไปทดลองกับนิสิตชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยทักษิณมีรายละเอียดดังนี้

ตารางที่ 3 การหาประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80 จากคะแนนเฉลี่ย ทำแบบฝึกหัดระหว่างเรียน (E_1) และคะแนนเฉลี่ยที่ได้จากการทำแบบทดสอบหลังบทเรียน (E_2)

ชุดการเรียนรู้ด้วยตนเอง	คะแนนเฉลี่ยที่ได้จากการทำแบบฝึกหัดระหว่างเรียน(E_1)	คะแนนเฉลี่ยที่ได้จากการทำแบบทดสอบหลังบทเรียน(E_2)	ประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80
ชุดที่ 1	81.40	81.50	81.40/81.50
ชุดที่ 2	86.60	80.50	86.50/80.50
ชุดที่ 3	80.80	84.70	80.80/84.70
ชุดที่ 4	81.40	81.70	81.40/81.70
ชุดที่ 5	83.40	80.90	83.40/80.90
ชุดที่ 6	84.80	81.10	84.80/81.10
รวม	83.07	81.73	83.07/81.73

จากตารางที่ 3 เห็นได้ว่าคะแนนเฉลี่ยที่ได้จากการทำแบบฝึกหัดระหว่างเรียน (E_1) ได้คะแนนเฉลี่ยร้อยละ 81.40,86.60,80.80,81.40,83.40 และ 84.80 และคะแนนเฉลี่ยที่ได้จากการทำแบบทดสอบหลังบทเรียน (E_2) 81.50,80.50,84.70,81.70,80.90 และ 81.10ตามลำดับ และโดยภาพรวมของชุดการเรียนรู้ทั้งชุดมีค่าเฉลี่ยร้อยละ 83.07 และผลการสอบหลังบทเรียนมีค่าเฉลี่ย 81.73 ซึ่งแสดงว่าชุดแบบเรียนด้วยตนเองเรื่องการสะกดคำนี้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์มาตรฐานที่กำหนดไว้ คือ 80/80

2. การหาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่องการเขียนสะกดคำของนิสิตก่อนและหลังการใช้ชุดการเรียนด้วยตนเองเรื่องการเขียนสะกดคำ

ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ผู้วิจัยได้นำชุดการเรียนด้วยตนเอง เรื่องการเขียนสะกดคำที่ผ่านการประเมินคุณภาพ โดยผู้เชี่ยวชาญและพัฒนาประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80 แล้วนำไปใช้จริงกับนิสิตชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยทักษิณ ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง 40 คน ได้ผลดังนี้ ผู้วิจัยได้นำเสนอตาราง 4

ตาราง 4 ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียน

การทดสอบ	n	\bar{X}	S.D.	$\sum D$	$\sum D^2$	t	df	Sig.
ก่อนเรียน	40	21.18	1.58	419	4525	35.480*	39	.00
หลังเรียน	40	31.65	1.31					

*มีระดับนัยสำคัญ .05 df = 39

จากตาราง 4 พบว่าค่าเฉลี่ยของคะแนนแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนิสิตกลุ่มทดลองก่อนและหลังเรียนการใช้ชุดการเรียนด้วยตนเองเรื่องการเขียนสะกดคำ มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยคะแนนเฉลี่ยก่อนเรียนด้วยชุดการเรียนด้วยตนเองเท่ากับ 21.18 และคะแนนเฉลี่ยหลังเรียนด้วยชุดการเรียนด้วยตนเองเท่ากับ 31.65 จึงสรุปได้ว่าผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนิสิตกลุ่มทดลองหลังเรียนการใช้ชุดการเรียน เรื่องการเขียนสะกดคำ มีค่าสูงขึ้นเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้

สรุปผลการวิจัย (Conclusion)

ในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ สรุปผลได้ดังนี้

1. การพัฒนาชุดการเรียนด้วยตนเองวิชาภาษาอังกฤษเรื่องการเขียนสะกดคำ ของนิสิตชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยทักษิณ จำนวน 6 ชุด มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80 ซึ่งประสิทธิภาพจากการทดลองกลุ่มตัวอย่าง ได้ประสิทธิภาพดังนี้

ชุดที่ 1 มีประสิทธิภาพ 81.40 / 81.50

ชุดที่ 2 มีประสิทธิภาพ 86.60 / 80.50

ชุดที่ 3 มีประสิทธิภาพ 80.60 / 84.70

ชุดที่ 4 มีประสิทธิภาพ 81.40 / 81.70

ชุดที่ 5 มีประสิทธิภาพ 83.40 / 80.90

ชุดที่ 6 มีประสิทธิภาพ 84.80 / 81.10

จากคะแนนร้อยละดังกล่าวแสดงให้เห็นว่าชุดการเรียนด้วยตนเองเรื่องสะกดคำ ที่สร้างและพัฒนาขึ้นมีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้ คือ 80/80

2. ประสิทธิภาพของชุดการเรียนด้วยตนเอง เรื่องการสะกดคำคุณภาพของชุดการเรียนด้วยตนเองจากการประเมินของผู้เชี่ยวชาญ ด้านเนื้อหา และผู้เชี่ยวชาญด้านสื่อ พบว่าคุณภาพของชุดการเรียนด้วยตนเองโดยรวมอยู่ในระดับดีมาก

3. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่องการเขียนสะกดคำ ก่อนและหลังโดยใช้ชุดการเรียนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05

การอภิปรายผล (Discussion)

การวิจัยครั้งนี้ เป็นการพัฒนาชุดการเรียนด้วยตนเองเรื่องการเขียนสะกดคำ ของนิสิตชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยทักษิณ ผลการวิจัยมีดังนี้

1. ได้ชุดการเรียนด้วยตนเองเรื่องการเขียนสะกดคำ ที่มีประสิทธิภาพของชุดการเรียนได้มาตรฐานตามเกณฑ์ 80/80 และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนิสิตสูงขึ้น ทั้งนี้เพราะชุดการเรียนนี้ผ่านขั้นตอนการสร้างอย่างมีระบบได้รับการตรวจสอบแก้ไขตามขั้นตอน รวมทั้งได้ผ่านการประเมินจากผู้เชี่ยวชาญทั้งด้านเนื้อหาและด้านสื่อ จำนวน 5 ท่าน ซึ่งผลการประเมินจากผู้เชี่ยวชาญชุดการเรียนด้วยตนเองมีคุณภาพโดยรวมในระดับ ดีมาก ซึ่งสามารถนำไปทดลองหาประสิทธิภาพได้ ตามเกณฑ์ที่กำหนด

2. จากการทดลองแสดงให้เห็นว่าชุดการเรียนด้วยตนเองเรื่องการเขียนสะกดคำ นี้สามารถก่อให้เกิดความรู้ความเข้าใจในเรื่องการเขียนสะกดคำได้ เป็นไปตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้คือ 80/80 ทั้งนี้เป็นเพราะว่าชุดการเรียนด้วยตนเองเป็นวิธีการเรียนรู้ในลักษณะเอกสารเย็บเล่มที่แยกเนื้อหาไว้เป็นเรื่องๆ ตามที่กำหนดไว้ทั้ง 6 ชุด และแต่ละชุดจะมีการเรียนเนื้อหาเป็นลำดับ เพื่อให้ผู้เรียนได้เรียนด้วยความเข้าใจทำให้เกิดความรู้เป็นลำดับ เข้าใจเนื้อหาในแต่ละชุดได้ง่าย ยกตัวอย่าง ชุดที่ 1 คำที่ประวิสรรชนีย์ นอกจากนิสิตจะได้เรียนรู้คำที่มีประวิสรรชนีย์แล้ว นิสิตจะได้เรียนรู้ความหมายของคำต่างๆ ด้วย นอกจากนั้นในเรื่องวรรณยุกต์ที่นิสิตมักเขียนผิดเป็นประจำ เช่น คำว่า โน้ต นะคะ เสื้อเชิ้ต เป็นต้น เมื่อเรียนชุดการเรียน เรื่องวรรณยุกต์แล้วจะทำให้ นิสิตไม่สับสน และสามารถเขียนคำต่างๆเหล่านี้ได้ถูกต้องแม่นยำมากขึ้นด้วย

ข้อเสนอแนะ (Recommendation)

1. ข้อเสนอแนะสำหรับการนำผลวิจัยไปใช้

ในการวิจัยครั้งนี้ พบว่า ชุดการเรียนด้วยตนเองเป็นเครื่องมือที่มีประโยชน์ต่อการเรียน และอาจารย์ผู้สอน

ควรอธิบายรายละเอียดเกี่ยวกับรายละเอียดของชุดการเรียนก่อน เพื่อทำความเข้าใจกับนิสิต ทั้งนี้เพื่อให้ นิสิตสามารถเรียนเข้าใจบทเรียนได้อย่างแจ่มแจ้ง เพราะชุดการเรียนด้วยตนเองเป็นการเรียนรู้ที่ผู้เรียนได้ศึกษาและปฏิบัติกิจกรรมด้วยตนเอง เป็นการฝึกให้ผู้เรียนมีความรับผิดชอบและเป็นการศึกษาค้นคว้าความรู้ได้ด้วยตนเอง ส่งเสริมให้มีการพัฒนาชุดการเรียนด้วยตนเอง สามารถเรียนรู้ในเรื่องที่ตนเองอ่อนได้ เช่น อ่อนเรื่องคำควบกล้ำ สามารถเรียนรู้เพื่อเติมในเรื่องคำควบกล้ำได้ เพราะชุดการเรียนด้วยตนเองสามารถเพิ่มทักษะเรื่องให้ผู้เรียนสนใจเป็นพิเศษได้เป็นอย่างดี ทำให้ผลสัมฤทธิ์ในการเรียนสูงขึ้น สอดคล้องกับงานวิจัยของอดุลย์ ไทรเล็กทิม (Sailektim, 1985: p.12) ได้กล่าวถึงความสำคัญของการเขียนสะกดคำไว้ว่าการเขียนสะกดคำมีความสำคัญต่อการดำรงชีวิตประจำวัน และความเป็นอยู่ของบุคคลในปัจจุบันเพราะการเขียนสะกดคำถูกต้อง ช่วยให้ผู้เขียนอ่าน และเขียนหนังสือได้ถูกต้อง สื่อความหมายได้แจ่มชัดและเกิดความมั่นใจในการเขียน แสดงถึงภูมิความรู้ของผู้เขียน ซึ่งสามารถนำไปใช้ในการดำรงชีวิตประจำวันก่อให้เกิดความศรัทธาต่องานที่ทำ ดังนั้นจึงกล่าวได้ว่าการเขียนสะกดคำได้ถูกต้องเป็นสิ่งจำเป็นในการเรียนทุกวิชาและเป็นทักษะที่จำเป็นในการวางพื้นฐานของการเขียนด้านอื่นๆ หากเขียนผิดจะสื่อความหมายกันไม่ได้ และจะก่อให้เกิดผลเสียหายหลายประการ เช่น ผู้อ่านตีความหมายผิด ทำให้ไม่เข้าใจข้อความ ที่เขียนในที่สุดการสื่อสารก็ล้มเหลว

ส่วนลูเนเบิร์ก (Lunenburg, 1959 : p. 179) ได้กล่าวถึงการเขียนสะกดคำไว้ว่า การสะกดคำจัดว่าเป็นส่วนหนึ่งในรายละเอียดที่มีบทบาทในชีวิตประจำวัน การสะกดคำผิด จะลดประสิทธิภาพของการเขียนลงเช่นกัน

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ควรสร้างชุดการเรียนรู้ด้วยตนเองในเนื้อหาอื่นๆของวิชาภาษาไทย เพื่อให้ผลิตได้มีโอกาสศึกษาค้นคว้าด้วยตนเอง

2.2 ในการสร้างชุดการเรียนรู้ต่อไปควรจัดเนื้อหาในด้านการใช้ความคิด การวิเคราะห์ และการเขียนอธิบายเพื่อพัฒนาทักษะทางภาษาไทยให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

2.3 ควรสร้างชุดการเรียนรู้ด้วยโปรแกรมคอมพิวเตอร์เพื่อความสะดวกในการเรียน

เอกสารอ้างอิง

- Kuanhawate, B. (1987). **Educational Innovation**. Bangkok: Charenwit Printing House.
- Lunenburg, J. (1959). **Essentials of good English**. New York: Holt, Rinehart and Winston.
- Naksakul, K. (1981). **Phonology in Thai grammar**. Bangkok: Chulalongkorn University press.
- Rajadhon, A Phraya. (1983). **Philology and Literature**. Bangkok: Khang Witthaya Printing House.
- Sailektim, A. (1985). **An Achievement Study on Difficult Spelling Words by Using the four Skill Method of Fourth Grade Students in Banchutpawai Community School, Ratchaburi Province**. (Master of Arts Kasetsart University). Graduate School: Kasetsart University.
- Saiyot, L & Saiyot, A. (1995). **Technique for Education**. Bangkok: Suweeriyasarn Printing House.
- Wongyai, V. (1994). **Curriculum Development and Instruction: Practice Learning**. Bangkok: Suweeriyasarn Printing House.